

Les clavegueres de l'Estat, les clavegueres de Twitter i les clavegueres sanitàries

Albano-Dante Fachín

“Tonto útil de l'espanyolisme”, “traïdor als catalans”, “enchufado vividor”, “miserable”, “gacetillero”, “bocas”, “esbirro de la casta unionista”, “miserable company de viatge de Fernàndez Diaz”, “quintacolumnista”, “membre del GAL mediàtic”, “còmplice”, “fastigós”, “altaveu de mafiosos”, “bocamoll”, “cavall de Troia contra la independència de Catalunya”, “titella al servei de l'Estat franquista”, “manipulador”, “facha”, “mamporrero de Fernàndez Diaz”, “tros d'ase”, “mala persona”.

Això és només una molt petita mostra de tot el que m'han dit a les xarxes socials aquests últims quatre dies. Són **expressions extrems de piulades a Twitter contra mi**. Alguns des de perfils anònims (autèntica claveguera de l'assetjament digital contra qualsevol que s'atreveixi a expressar una opinió) però també de persones amb noms i cognoms: alguns ciutadans, algunes figures mediàtiques reconegudes i, fins i tot, alguns càrrecs electes, per no parlar de comptes oficials de partits i associacions. Però aquest article no va de queixar-me d'això. Sembla que va inclòs al que significa tenir un càrrec públic. Però també va en el càrrec (i en la dignitat personal) donar resposta a la mentida, a la manipulació i als corruptes.

La tempesta Fernàndez-Díaz i De Alfonso

El diari [Público](#) va publicar fa uns dies la primera de les converses entre el Ministre de l'Interior, Jorge Fernàndez Diaz i el director de l'Oficina Antifrau, Daniel de Alfonso. Tots vam poder escoltar, sense intermediaris, el soroll que fan les clavegueres de l'Estat a ple rendiment. **Unes clavegueres que posen en perill els fonaments de l'estat de dret**. Unes clavegueres que cal denunciar sense fissures, afectin el partit que afectin. A Podemos coneixem aquestes clavegueres i les hem denunciat i les denunciem amb contundència ens afectin a nosaltres o a qualsevol altra organització, sigui ERC, sigui CDC o sigui quina sigui. Aquesta convicció la vaig manifestar personalment des del primer moment en què es va conèixer aquesta conspiració.

Poc podia imaginar, però, que poques hores més tard les gravacions de les clavegueres d'Estat em posarien al centre d'una impressionant onada de brutícia sorgida de les clavegueres de Twitter. El dimecres 22, Público penjava el contingut escandalós d'una nova gravació entre Fernàndez Díaz i De Alfonso. En aquesta ocasió es podien sentir clarament aquestes paraules:

[“Les hemos dado en todos los morros con Ramón Bagó, les hemos destrozado el sistema sanitario”](#)

Al cap de pocs segons la claveguera tuitera començava a escopir porqueria i m'acusava a mi de tot el que us he explicat al principi: “tonto útil de l'espanyolisme”, “traïdor als catalans”... El motiu? **La meva presumpta col·laboració amb les clavegueres de l'Estat**. Com molts sabeu, des de fa anys (més de cinc) he treballat intensament per investigar, denunciar i destapar les clavegueres sanitàries de Catalunya. Unes clavegueres on trobem, entre d'altres, persones com el senyor Ramon Bagó, anomenat a les gravacions entre De Alfonso i Fernàndez Díaz. Així, el fet que jo fa cinc anys destapés l'escàndol de Ramón Bagó i el fet que De Alfonso i Fernàndez Diaz utilitzessin aquesta informació amb els objectius que tots hem descobert, em va convertir automàticament en part de la conspiració de les clavegueres de l'Estat. La diputada de Junts pel Sí (en concret, de CDC) **Montserrat Candini** feia un tuit penjant la gravació de De Alfonso afegint: “Aquesta és la veu del cap d'Antifrau que va fer els informes que llua Albano Dante”. “Col·laboracionista”, “gacetillero”,

“botifler”, “miserable company de viatge de Fernàndez Diaz”...

Sí, jo vaig anar a Antifrau

A finals de 2010 des de la revista *caféamblllet* vam començar a investigar el funcionament del sistema sanitari català. En aquella època encara hi havia gent que es creia això de “l'oasi català” però el tuf sortia per tot arreu. I també sortia del sistema sanitari, on al llarg de 30 anys dos partits (CiU i PSC) havien construït una fosca xarxa de clientelisme, interessos, caciquisme i silenci. Molt silenci. Després de mesos de treball, el dia 8 de gener de 2012 vaig publicar un article titulat “[Ramon Bagó: la increïble història de l'home que es contractava a si mateix amb diners públics](#)” on s'explicaven amb tot detall la manera de fer negocis del senyor Bagó.

Quatre dies més tard, el 12 de gener de 2012, La Vanguardia reproduïa una nota de l'agència EFE on informava que l'[Oficina Antifrau obria una investigació](#) sobre els negocis de Bagó. Quan vam veure aquesta notícia vam enviar aquest correu a Antifrau:

To: bustiaoac@antifrau.cat / 12 de gener de 2012 / 18:55

Assumpte: Cas Bagó

Benvolguts: m'adreço a vosaltres, ja que he vist que treballeu al tema de Ramon Bagó i els seus càrrecs públic-privats. A la nostra publicació hem investigat una mica aquest tema. Us enviem el link per si alguna de les dades que aportem són del vostre interès.

Atentament, Albano Dante Fachin. Director

L'endemà rebíem resposta telefònica de l'OAC. El 16 de gener vaig anar a les dependències de l'OAC on em va atendre una persona del Departament d'Anàlisi i allà vaig explicar allò que havíem descobert i publicat. Això no és cap secret: **ho vaig explicar a la revista *caféamblllet***, ho vaig explicar a Twitter i fins i tot vaig escriure un llibre on ho vaig explicar (podeu descarregar gratuïtament el llibre complet [aquí](#). La meua visita a Antifrau surt a la plana 73). I si cal ho torno a explicar un altre cop: Sí, vaig anar a Antifrau. És més: em vaig posar molt content de què l'OAC es fixés en aquest tema. Un tema que havia estat històricament amagat pel **poder sanitari omnímode que han exercit durant 30 anys CiU i PSC** al voltant dels foscos negocis sanitaris.

A partir de llavors no vaig tenir més notícia sobre les investigacions de l'OAC fins al 29 de gener de 2013. Més d'un any en el qual des del *caféamblllet* vam seguir destapant la brutícia sanitària. Periodistes del diari El País també van començar a publicar tot el que anàvem descobrint i, en aquella època, començàvem a treballar de manera coordinada amb el regidor David Vidal, de la CUP de Reus, que també començava a investigar el que després es coneixeria com a Cas Innova i la cara fosca del sistema sanitari al voltant de Bagó i la seva peça clau per fer negocis: el Consorci Hospitalari de Catalunya.

Però mentre fèiem això, el temps passava i l'OAC no deia res. De fet, a les clavegueres de Twitter els va passar per alt que fins i tot vaig publicar una crítica per la manca de reacció de l'OAC. El 20 de març de 2012 vaig escriure:

“Com a signant del reportatge “Ramon Bagó, la increïble historia...” l'Oficina Antifrau de Catalunya em va requerir per comparèixer en relació a la investigació de Bagó. Després d'haver entrevist les dimensions de la trama CHC-Bagó, em fa l'efecte que excedeix les possibilitats d'aquesta oficina”.

Això ho vaig escriure al març de 2012 i no va ser fins al 29 de gener de 2013 quan l'OAC va fer públic un informe sobre els negocis de Bagó i ho va enviar a Fiscalia. Per a nosaltres, pels

periodistes de diversos mitjans que coneixien la història de Bagó, per la gent de la CUP de Reus, per sindicats com CATAAC i organitzacions de defensa de la sanitat pública, l'informe de l'Oficina Antifrau va ser un triomf. El temps del silenci s'havia acabat.

Ara, però, quan surt a la llum la conversa entre De Alfonso i Fernández Diaz fent servir el Cas Bagó com a arma contra CDC, nosaltres hem passat a ser "col·laboracionistes" contra l'independentisme. Davant d'això cal dir:

1) En primeríssim lloc: **al cafè amb llet mai vam rebre "dossiers" des d'Antifrau** com afirmen les clavegueres de Twitter. Al contrari: nosaltres investiguem i publiquem informació 100% documentada i després de publicada l'expliquem a Antifrau. No és un detall menor: una cosa és que Antifrau "fabriqui" dossiers i que després els passi a periodistes (cosa que sí va fer en altres casos) i una altra cosa molt i molt diferent és que nosaltres fem una feina periodística que després l'OAC utilitza. Si tothom que en aquests anys ha posat en coneixement de l'OAC presumptes irregularitats és acusat de "miserable company de viatge de Fernández Diaz" també caldria acusar [CCOO](#), a la [CUP](#), l'[Assemblea de Vilajuïga](#) i fins i tot a [CiU](#)! Totes aquestes organitzacions i moltíssimes més, centenars de particulars) i nosaltres mateixos vam confiar en l'OAC. Però per a les clavegueres de Twitter, pocs dies abans de les eleccions, segurament sortia molt a compte llençar el missatge de "un diputat de Podemos va col·laborar amb la conspiració". Així funcionen totes les clavegueres: la mentida i la manipulació com a eina electoral.

2) Diuen les clavegueres que he actuat al dictat de De Alfonso i Fernández Diaz per perjudicar Convergència i l'independentisme... Sóc un antiindependentista tan maquiavèl·lic que resulta que, quan vaig anar a l'OAC per explicar el que havíem descobert sobre Bagó, **Convergència governava Catalunya... amb el PP!** A més de "botifler" sóc vident! Jo estava actuant contra Convergència i l'independentisme quan Convergència governava aquest país de la maneta del PP d'Alicia Sánchez Camacho! Nota: un acord de govern que contemplava que CiU-PP (atenció!) nomenessin De Alfonso com a director de l'Oficina Antifrau!

3) Tercer i fonamental: tota la informació que hem publicat fins el dia d'avui sobre Ramon Bagó i els seus negocis **ha estat perfectament documentada**. Tota.

I això ens porta a la següent part d'aquest tema: el que hem pogut sentir de boca de De Alfonso i Fernández Diaz és terriblement preocupant. Però això no vol dir que CDC sigui un exemple de netedat.

La guerra bruta és corrupció, la corrupció és guerra bruta

Poques hores després de conèixer-se les primeres gravacions el periodista de Catalunya Plural, Arturo Puente va publicar un tuit que a hores d'ara té 2.643 retuits:

"Que ERC haya tenido durante años a todos los poderes del Estado encima y que no hayan encontrado un euro fuera de lugar dice mucho de ERC"

Entre aquests 2.643 retuits hi ha el meu. I com que em semblava poc, vaig fer aquest tuit:

S'ha de reconèixer: <https://t.co/miFUNkDkLf>

— Albano-Dante Fachin (@AlbanoDante76) [June 22, 2016](#)

Com deia al principi, més enllà de les diferències partidistes, l'atac de les clavegueres de l'Estat ha de ser denunciat i combatut sense fissures. Per això, i malgrat estar en plena campanya electoral, vaig pensar que aquest tuit era imprescindible malgrat ser ERC un rival polític directe a les eleccions que s'estaven a punt de celebrar. Però que l'Estat faci guerra bruta contra un partit no vol dir que aquest partit sigui net. **ERC surt orgullósament neta. CDC mai ho ha estat.** I això ho sap tothom que conegui el sistema sanitari català.

Que De Alfonso i Fernández Diaz hagin fet servir la brutícia de CDC com a arma política és greu, però no vol dir que la brutícia no existeixi. Els negocis de Bagó i el Consorci Hospitalari de Catalunya, paradigmes del desvergonyiment amb què ha funcionat el sistema sanitari català, estan àmpliament documentats des de fa anys. Ho ha denunciat ERC ([aquí](#), pàg. 74 -Ridao-, pàg. 82 -Puigercós), ho ha [denunciat la CUP](#), ho ha denunciat CATAAC, ho ha denunciat la Marea Blanca, ho ha denunciat la Sindicatura de Comptes (informes [30/2011](#), [27/2014](#), entre molts d'altres), ho va denunciar la Comissió d'Investigació del Sistema Sanitari... i nosaltres. A dia d'avui ningú (insisteixo: ningú) ha pogut trobar res que no estigués documentat en tot el que hem publicat. Ens [ha amenaçat amb querelles gent com Xavier Crespo](#) (avui condemnat per relacions amb la màfia russa), [ens han portat a judici](#) (i després vam ser absolts), ens han intentat tapar la boca i ens han destruït exemplars de la nostra revista ([ho vam registrar amb càmera oculta](#))... però ningú mai ha pogut dir: "això que publica cafèamblet és mentida". Ningú.

Si De Alfonso i Fernández Diaz **han fabricat mentides sobre Xavier Trias**, això és gravíssim, sempre ho denunciaré i l'exalcalde de Barcelona tindrà el meu suport. Tot. Però que això hagi passat no vol dir que tota la gestió de Xavier Trias sigui un exemple de netedat. Fa més de 4 anys vam explicar l'estreta relació entre Trias i els negocis de Bagó. Un exemple que demostra (i documenta amb precisió) la manera en què la relació entre Bagó i ell servia per fer negocis clarament és aquest reportatge que vam publicar al març de 2012. (a la pàgina 122 podeu veure els documents originals).

La guerra bruta existeix. Les accions de CDC per convertir la sanitat catalana en una claveguera, també. L'exdiputat de la CUP, David Fernández, ho resumia molt bé quan la Guàrdia Civil va enregistrar la seu de CDC l'octubre de 2015: ['Que la corrupció no tapi la guerra bruta de l'estat i que la guerra bruta no tapi la corrupció'](#)

"Les hemos destrozado el sistema sanitario"

Les paraules de De Alfonso dient "**les hemos destrozado el sistema sanitario**" han remogut consciències i han generat un enorme rebuig. Qualsevol persona, quan llegeix això, inevitablement s'indigna. Però aquí, també, cal posar context.

De Alfonso diu: "Les hemos dado en todos los morros con Ramón Bagó, les hemos destrozado el sistema sanitario".

Primera part: "Les hemos dado en todos los morros con Ramón Bagó". Efectivament, després d'anys de negocis foscos, després d'una conxorxa de 30 anys entre CiU i PSC al voltant del sistema sanitari català, **que sortís a la llum el Cas Bagó era, efectivament, donar-li en "todos los morros"** als que han convertit el sistema sanitari català en un niu de corrupció i opacitat. En aquest cas no hi ha fiscals que "afinen nada", ni "converses de cafè"... Curiosament en aquest cas l'OAC té informació fidedigna i documentada. Curiosament aquesta informació sorgeix de la ciutadania, del periodisme ben fet, d'organitzacions polítiques i sindicats que durant molts anys hem investigat Bagó. Qui "da en los morros con Ramón Bagó" no és informació falsa de l'OAC. És la ciutadania organitzada contra la impunitat i el silenci.

Segona part: “les hemos destrozado el sistema sanitario”. Això, com és normal ha aixecat una enorme polseguera i una lògica i necessària indignació. Però posem una mica de context. Entre els “horroritzats” per aquestes paraules trobem el Col·legi de Metges de Barcelona, una institució convertida en lobby convergent en defensa del model sanitari més privatitzat de l’Estat i ferm defensor de personatges com Boi Ruiz. Trobem entre els “indignats” membres de CDC que van torpedinar les tasques de la Comissió d’Investigació Sobre el Sistema Sanitari ([convertida en una farsa per CiU i el PSC de Marina Geli](#)), trobem membres de CDC que van maniobrar per impedir investigacions de la Sindicatura de Comptes...

Sense ànims de defensar a De Alfonso cal dir (i jo fa anys que ho dic) que **el sistema sanitari català és un niu de corrupció i opacitat**. I em reafirmo. Un cop més, està documentat i no per l’OAC sinó per anys d’escàndols. El 1996 Joan Ridaó (ERC) ja avisava:

“Las reformas puestas en marcha por el Govern son una aplicación a ultranza de las técnicas de gestión empresarial. La creación de empresas públicas y entes instrumentales escapan del necesario control político y democrático. Aunque se nutren en buena parte de los recursos públicos no están sujetos al control y la fiscalización democrática de este Parlamento”.

Han passat 20 anys i tot continua igual. A partir d’aquí, muntanyes d’informes de la Sindicatura, muntanyes de documents, reportatges, imputats de tots colors, una comissió d’investigació parlamentària i milions d’euros desapareguts, jo em reafirmo en dues coses: 1) La sanitat pública catalana és un tresor del qual ens podem sentir orgullosos. 2) El sistema sanitari és, amb comptades excepcions, un niu de corrupció i opacitat construït al llarg de 30 anys pels dos partits que han dominat Catalunya: CiU i PSC.

Jo no sé exactament a què es referia De Alfonso. Però destapar casos com els de Bagó és “destrossar” aquest sistema sanitari opac fins la corrupció. Per això, que ara el Col·legi de Metges (veritable força de xoc al servei de Boi Ruiz i CDC), polítics convergents i gerents enfosquits es posin les mans al cap és, com a mínim, d’un cinisme aclaparador. La CUP de Reus, poques hores després de conèixer-se la frase de De Alfonso avisava: [“La CUP recorda que els únics corruptes són els polítics i els directius”](#). Recomano la seva lectura. Per acabar: la frase de De Alfonso acaba amb una referència que s’ha escapat a molts:

“...estamos jorobándoles el CTTI (Centre de Telecomunicacions i Tecnologies de la Informació)”

Els mitjans no se n’han preocupat gaire per aquesta part de la frase però cal recordar que el CTTI protagonitza un duríssim informe de la Sindicatura de Comptes, [l’informe 1/2016](#), publicat el 25 de febrer de 2016. Un informe que ha fet que [la CUP demani la compareixença de l’exconseller de Governació](#), Jordi Ausàs.

Tres reflexions finals

Escriu tot això per tres motius fonamentals.

Escriu per un motiu personal: sempre he treballat pel bé comú. Encertant més o menys però sempre pel bé comú. I si per fer-ho havia d’assumir riscos, els assumia. Un dia et diuen: “potser si publiques això, pots perdre la publicitat de l’ajuntament”. Doncs es perd. “Si no despenges aquesta notícia et demandarem”. Doncs si no em demostreu que hi ha un error, ja em podeu anar demandant. Arribats a aquest punt, no em dóna la gana que quatre trols, quatre indocumentats i alguna diputada cínica aprofiti per rentar-se la cara.

Escriu per un motiu de compromís: molta de la feina que he pogut fer al llarg dels últims anys ha

estat possible gràcies a la confiança de milers de persones que ens han donat suport moralment i materialment. Puc entendre que enmig d'una allau com aquesta, alguna persona hagi pogut dubtar de la nostra feina. Espero que aquest text hagi servit per aclarir qualsevol dubte. Tinc aquesta obligació i estic disposat a seguir donant explicacions. Escric, per últim, perquè sobre la manipulació, la mentida, la ignorància i el cinisme no es pot construir res. Per això cal seguir denunciant la corrupció, porti la bandera que porti, cal seguir demanant explicacions a tothom i cal seguir lluitant contra les clavegueres d'Estat, contra les clavegueres de Twitter i contra les clavegueres sanitàries. Sempre.

Durant anys he treballat pel que he cregut just i contra el que he considerat contrari a l'interès de tots. Com a periodista i, ara, com a diputat. Aquí he explicat la meva relació amb l'OAC i el Cas Bagó. I puc explicar tota la meva relació amb qualsevol organisme. Des que sóc diputat he parlat amb membres de l'OAC, de la Sindicatura de Comptes, de la Sindicatura de Greuges, del sistema sanitari... i igual que he fet en aquest cas, puc explicar amb tot detall totes i cada una d'aquestes relacions. No sé si tothom pot dir el mateix.

Albano-Dante Fachin és diputat de Catalunya Sí Que Es Pot i, en el passat, va dirigir la revista Cafè amb Llet.